

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Domažlicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. 7. 2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Anderle a přísedících Vojtěcha Váchala a Mgr. Bc. Kamila Františka Šefla

Obžalovaný

J. R.

narozený [redacted] v [redacted], okres [redacted], zaměstnanec společnosti [redacted] a.s., trvale bytem [redacted], [redacted]

je vinen, že

1. v přesně nezjištěné době od roku 2008 do léta roku 2010, v [redacted], v místech společných bydlíšť, nejprve v bytě na adrese [redacted] a dále v domě čp. [redacted] v ulici [redacted], v podnapilém stavu po vzájemné hádce odhodil manželku K. R., nar. [redacted], na radiátor topení, v důsledku čehož jí způsobil podlitiny, dále ji opakovaně psychicky ponižoval s tím, že on pracuje u policie a ona není nic, neumožnil jí rozhodovat o společných financích, nesměla chodit sama za známými a to z důvodu toho, že poté ji obviňoval, že byla někde souložit. Poškozené opakovaně křičel, že jí vyhodí z bytu, když se nechovala podle jeho představ, přiměl ji k podpisům smlouvy na hypotéku, byt' dům byl napsán na jeho syna z prvního manželství, když šla s kamarádkou ven, zamkl dveře s klíčem v zámku a nechtěl ji pustit do domu s tím, že byla někde souložit a ať táhne. Jednou ji prohodil vchodovými dveřmi, když ani v jednom případě poškozená lékařské ošetření z obavy z obviněného nevyhledala, a její případná poranění si lékařské vyšetření nevyžadovala.
2. v přesně nezjištěné době od roku 2014 do 27. 4 2018, v [redacted], v místě společného bydlíště v domě čp- [redacted] v ulici [redacted], poté co jeho manželka, poškozená K. R., nar. [redacted], začala pracovat v SRN, ji opakovaně telefonicky kontroloval, zda je v zaměstnání, proti její vůli ji sledoval, vyhrožoval

v případě, že okamžitě nepřijede domů, že může se rozloučit s A■■■■ a že se nedostane do jejich domu. Po příjezdu domů ji opakovaně osočoval z toho, že místo práce byla někde souložit, nadával jí do kurev a kund, vyhrožoval, že přijde o střechu nad hlavou, poté jí opakovaně při nadávkách chytal pod krkem. Poté, co s ním v roce 2014 otěhotněla, a obžalovaný zjistil, že byla na umělém přerušeni, neboť s ním žádné děti již nechtěla mít, poškozené nadával do kurev. Dále poté, co byla v lednu 2015 na firemním večírku v SRN, ji po návratu nejprve opětovně nechtěl pustit domů, poté co jí otevřel, jí chytal za bundu a v kuchyni s ní opakovaně hodil na barové židle a dal jí několik facek. Dále ji v tomto období říkal, že přestane plnit insolventi a ona to odnese, nadávky a fyzické útoky ze strany obviněného se stupňovaly a opakovaly, poškozenou opakovaně škrtil, kroutil ji rukama a sprostě nadával, když v několika případech byla nadávkám přítomna i jejich nezletilá dcera A■■■■ R■■■■, nar. ■■■■ ■■■■. Od roku 2016 si vynucoval sexuální styk s tím, že jí vyhrožoval, že přestane platit insolventi, když nechtěla, tak poškozeno chytal pod krkem, házel s ní po pokoji, poškozená opakovaně z obavy z dalšího podobného jednání raději s pohlavním stykem souhlasila. Ke konci období poškozenou opětovně vyhazoval z domu, zakazoval nezletilé dceři, aby šla s matkou s tím, že zůstane s ním, poté co poškozená dne 28. 4. 2018 odvezla dceru k rodičům, přijel za ní obviněný a křičel, že to přehnala a uvidí, co se bude dít.

3. dne 10. 4 2018, v ■■■■■, v místě společného bydliště v domě čp- ■■■■ v ulici ■■■■■, ve večerních hodinách při opětovném vynucování pohlavního styku, který jeho manželka K■■■■ R■■■■, nar. ■■■■■, odmítala, jí odhodil na pohovku v přízemí domu, křičel na poškozenou „můžeš mrdat jinde, budeš mrdat i doma, když nebudeš mrdat, tak tu nebudeš bydlet“, na to jí dal facku na tvář, poté, co mu řekla, že odejde, aby ji nechal být, že nechce, z poškozené rval kalhoty přitom jí třikrát uhodil přes tvář, svlékl jí kalhoty a spodní kalhotky, přičemž se poškozená bránila, kopala nohama, až se jí podařilo kopnout obžalovaného a posadit se na pohovku, chytl jí za hlavu a strčil jí penis do úst, přitom křičel „kuř líp, kuř líp, umíš to líp“, načež ho kousla do penisu, což obviněného značně rozzlobilo, zkroutil jí pravou ruku a pak ji přehodil do kleku a vnikl zezadu penisem do vagíny, načež mu poškozená řekla, že se ho štítí, kdy poté obviněný přestal, dále jí vynadal, že když nebude mrdat, tak aby táhla a vystrčil ji ke dveřím z pokoje do garáže, kde ji chytl a hodil s ní na dveře, přičemž poškozená oběma rukama rozbila skleněnou výplň dveří a krvácela na obou rukou, měla pořezané dlaně a prsty rukou, přičemž krvácení viděla i jejich nezletilá dcera A■■■■. Poté, kdy chtěla odejet k lékaři, vzal klíče od auta s tím, aby zapoměla na to, že někam pojedete, křičel, že dneska spát nebude, že budou mrdat, pak jí chytl pod krkem a křičel, že když může mrdat jinde, může mrdat i doma, že jí má plné zuby a když nebude mrdat, tak se neovládne a potom teprve uvidí, co znamená, když je zle a poté svého jednání zanechal

tedy

ad. 1)

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu

ad. 2)

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu

ad. 3)

shodu s prvopisem potvrzuje: Lenka Holubová

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

čímž spáchal

zločiny ad. 1) týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, ad. 2) týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a ad. 3) znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

se podle § 43 odst. 1 za použití § 185 odst. 2 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roky, jehož výkon se mu podle § 81 odst. 1, 82 odst. 1 podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání pěti let.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených při hlavním líčení zjistil soud následující skutkový děj: Soužití obžalovaného s poškozenou bylo od počátku problematické. Již po uzavření manželství poškozená pocítovala jako příkoří vystupování obžalovaného, ačkoliv je evidentní, že ji nejprve imponovalo, když se obžalovaný choval tak, že díky svému postavení u policie není „lecko“. Posléze, když mezi nimi docházelo k neshodám, ji nejprve, v období popsaném ve skutku pod bodem jedna chování obžalovaného vadilo. Později z obžalovaného začala podle vlastních slov, mít strach. Obžalovaný na poškozenou žárlil, vyjadřoval své obavy, že by mu poškozená mohla být nevěrná a to způsobem podrobně popsaným ve skutkové větě. Za poškozenou rozhodoval a poškozená se takovým rozhodnutím dílem z respektu před obžalovaným a později i dílem ze strachu z něj podvolovala. Akceptovala i nevhodné a násilnické chování obžalovaného, neboť pod vlivem společného soužití a svých osobnostních charakteristik trpěla představou „omnipotence“ obžalovaného. Jednání obžalovaného vyšlo najevo poté, co se toho vložil nestandardním způsobem policista. Ten se dozvěděl o tom, že dcera obžalovaného a poškozeného se jednání obžalovaného svěřila ve škole. Poškozenou následně kontaktoval s „poučením“ o tom, že pokud to nebude řešit sama, bude muset ve věci zasáhnout orgán péče o děti a mládež. Tím ji přiměl k tomu, aby o jednání obžalovaného učinila oznámení na policii.
2. Obžalovaný v přípravném řízení popřel, že by se stíhaného jednání dopouštěl, když na poškozené se žádného násilí nedopustil. Poměrně obsáhle se vyjádřil k soužití s poškozenou, poukázal na to, že jí byla odebrána její první dcera a byla svěřena otci. Připomněl úmrtí společné starší dcery. Poškozenou, kterou si bral v době, kdy měla dluhy a byly na ni vedeny exekuce, hodnotí jako hysterickou, která jej sama fyzicky napadala údery rukama, za které ji musel v obraně držet. Od toho mohla mít případné modřiny. Jako motivaci oznámení nabízí skutečnost, že poškozená se nechtěla finančně podílet na chodu domácnosti. Popřel, že by poškozené někdy bránil v tom, aby se dostala domů, když policií zaznamenaný případ, měl být o tom, že si zapomněla klíče. Na otázky policejního orgánu připustil, že mezi nimi docházelo k hádkám, které mohla slyšet i jejich dcera. Popřel, že by byl pod vlivem alkoholu agresivní, když alkoholické pije jen střídmě. K pohlavnímu styku poškozenou nikdy nenutil, byl po domluvě. Poškozená si měla o sex říkat právě slovy, která jsou uvedena ve skutkové větě rozsudku.
3. Při výslechu v hlavním líčení obžalovaný poukázal na to, že byl 4 měsíce ve vazbě, kvůli jednání, které je popisováno jako agresivní pod vlivem alkoholu. Agresivní byla ale poškozená, on s alkoholem nikdy problém neměl. Nikdy žádnou partnerku neuhodil. S poškozenou se seznámil v roce 2003. Podrobně popsal, jak jejich vztah vznikl a probíhal. Poukazoval přitom zejména na materiální stránku společného soužití, kdy veškeré platby byly

shodu s prvopisem potvrzuje: Lenka Holubová

na něm. Připomněl, že do manželství poškozená vstupovala s dluhy. Byla to právě poškozená, která pronásledovala jeho, prohlížela mu telefon. Pozastavuje se nad tím, že podle výpovědi poškozené bylo mezi roky 2011 – 2014 šťastné období, kdy v té době jim zemřela dcera. Popsal, jak za poškozenou platil její dluhy. Závěrem se vyjádřil k tomu, že s poškozenou byl proto, že věřil, že se změní. Měl rovněž strach o dceru. Dále se obsáhle vyjádřil k námitkám, které má vůči policejnímu orgánu a způsobu šetření trestné činnosti. Na dotazy pak vysvětlil, že k rozbití skla dveří došlo tak, že po něm poškozená hodila sklenici. Poškozenou nikdy neškrtil. Při hádkách se jí snažil vysvětlit, že pokud se jí s ním nelíbí, má odejít. K pohlavnímu styku jí nikdy nenutil.

4. Poškozená vypovídala v hlavním líčení v nepřítomnosti obžalovaného. Problémy začaly už po svatbě, ale nešlo o časté konflikty. Zhoršilo se to poté, co obžalovaný odešel od policie. Konflikty byly kvůli penězům, když měl problémy s podnikáním. Vadilo jí, že barák, na který platili hypotéku, byl psaný na jeho syna. Připustila však, že sama měla z doby před uzavřením manželství dluhy a exekuce, které jí obžalovaný uhradil. Kupovalo se drahé vybavení. Obžalovaný jí k jejím připomínkám říkal, že když se jí to nelíbí, může odejít. Když však byl pod vlivem alkoholu, vystrkal ji před dům. To se stalo už měsíc poté, co dům pořídili. Dále se vyjádřila k časové souslednosti a k jednotlivým konfliktům. Když jednání obžalovaného začalo gradovat, chtěla odejít. Ale v tu dobu již probíhala insolvence a ona pod vlivem informací od policisty K████, od soudu a Dr. N████, nabyla dojmu, že insolvenční by v případě odchodu od obžalovaného, musela hradit sama. Z tohoto důvodu s obžalovaným zůstávala. Uvedla, že během fyzického násilí, si obžalovaný dával pozor, aby ji neuhodil do tváře. Násilné to ale bylo až poslední rok. Roli v tom hrál vliv alkoholu na obžalovaného. Popsala, že byla kontaktována policií, že malá ve školce plakala a mluvila o tom, co se doma děje. Domluvila se s policistou, že se odstěhuje a nic se nebude řešit. Snažila se s obžalovaným domluvit, měla ho ráda a „měli spolu dítě“. Policie jí ale nenutila říci nic, co by říct nechtěla. Oproti informacím s přípravného řízení vypověděla, že mateřskou na účet obžalovaného posílala po vzájemné dohodě, souhlasila s tím, neboť společně hospodařili. A hlavně měla exekuce.
5. Kdykoliv měla k rozhodnutí obžalovaného nějaké připomínky, zdůrazňoval jí, že „on je někdo.“ V té době jí to vadilo, ale nebála se jej. Popsala incident, kdy jí obžalovaný nechtěl pustit domů, to volala policii. V době kdy dělala v SRN, si obžalovaný žádnou práci nehledal. Ohledně podnikání se s ní vůbec nebavil. Svoji výplatu nechávala obžalovanému a sama si nechávala pouze na pohonné hmoty. Vynucování sexu začalo asi od konce roku 2016. Většinou byl obžalovaný opilý. Aby měla klid, vyhověla mu. Odmítala až ke konci. Když odmítla, byla znásilněna, předtím jí k tomu nutil tím, že bude stát před barákem. Pak už jí udeřil i přes tvář, škrtil jí a hodil přes barové židličky. Na dotazy pak uvedla, že odstěhovat se chtěla, ale bála se, že by obžalovaný přestal platit insolvenční. Dále se vyjádřila k pořízení nahrávky komunikace mezi ní a obžalovaným. Po přečtení výsledku z přípravného řízení poškozená svou předchozí výpověď potvrdila.
6. Soud ve věci vyslechl svědky. MUDr. H████ připustila, že jí poškozená říkala, že je ze strany obžalovaného týrána a že se ho bojí. Mělo to být po incidentu, kdy měla poškozená „prolínout“ dveřmi. Sama však žádného agresivního chování obžalovaného přítomna nebyla. Svědek P████ I████, kolega poškozené z McDonaldu v █████ potvrdil, že mu poškozená říkala, že po večírku nebyla vpuštěna domů. O fyzickém násilí se mu nesvěřovala. J████ H██████, kolegyně poškozené asi rok zpátky, na ni viděla modřiny. Poškozená jí k tomu řekla, že jí obžalovaný prohodil dveřmi, že u toho měla být i jejich dcera a že jí obžalovaný znásilnil. Modřiny měla na ruku a na zádech. Jinak se moc nevyjadřovala. Říkala, že má doma problémy, že jí obžalovaný nechává před domem. Ví to jen z vyprávění od poškozené. M████ M████ další z kolegů poškozené uvedl, že se svěřovala v práci, co se u ní doma děje. Obžalovaný se napije a přestává se kontrolovat. Vyhrožuje jí, že půjde z baráku

a skončí na ulici. Párkrát ji měl přimáchnout a žádat po ní sex. Na poškozené viděl modřiny. Po tom znásilnění viděl její ruce. Nemohla v práci ani nic držet. Vysvětlila mu, že byla znásilněna a prohozena dveřmi. Jemu se svěřovala proto, že ostatní kolegové byli Němci.

7. Svědek S [REDACTED] S [REDACTED] popsal vztah mezi obžalovaným a poškozenou jako „Itálii“. Jako „uštvanější“ hodnotí právě poškozenou, když obžalovaný to zvládá s klidem. Nevšiml si, že by poškozená měla z obžalovaného strach. Hádali se ale často a hodně se to týkalo jejich dcery – jejího hlídání. Poškozená používala slova debil, kretén. Obžalovaný reagoval s klidem. R [REDACTED] J [REDACTED], který se s obžalovaným a poškozenou vídal skoro každý víkend, byl rovněž svědkem občasných hádek, „klasická Itálie“. Kdo byl iniciátorem, nedokáže určit. Alkohol obžalovaný přes míru neužíval, nebyl pod jeho vlivem zlý. Ani si nevšiml, že bys jej poškozená bála.
8. Podle § 102 odst. 2 tr. řádu soud přečetl výslech nezletilé svědkyně A [REDACTED] Ř [REDACTED]. Ta po poučení a při výslechu vedeném s přihlédnutím k jejímu věku vypověděla, že obžalovaný poškozenou vyhazoval, aby se sbalila a odešla. Poškozená jej prosila na kolenou. Poškozenou „...strkal do skla, až měla na rukou.., a bolelo ji to.“ To ji poškozená ukazovala a říkala, svědkyně totiž byla nahoře. Ukazovala ji rozedřené ruce. Sama to svědkyně neviděla, protože se bála jít dolů. Slyšela, jak obžalovaný poškozené říká, že ji srazí ze schodů, aby chcípla. Popsala i další napadení, ale s tím, že to ji říkala poškozená, to sama neviděla. Na poškozené viděla modřiny a slyšela, jak ji obžalovaný říká „běž ty krávo.., do prdele.“ K tomu obžalovaný uvedl, že je zřejmé, že poškozená se v nezletilé snažila vzbudit negativní vztah k němu. Za tím účelem si i pořizovala nahrávky, které pak nezletilé pouštěla.
9. Za stejných podmínek byl přečten protokol o výslechu nezletilé N [REDACTED] S [REDACTED]. Ta s odkazem nato, že po nějakou dobu se obžalovaný podílel na její výchově, využila právo odepřít vypovídat.
10. Se souhlasem procesních stran byly čteny protokoly o výpovědi svědkyně B [REDACTED], kamarádky poškozené, která připustila, že si ji poškozená stěžovala, že se pohádali a on ji prohodil dveřmi. Tehdy měla zavázanou ruku. V její přítomnosti se však obžalovaný k poškozené choval normálně. Poškozená si ji rovněž stěžovala, že raději nikam nechodí, aby neměla zle. Svědkyně F [REDACTED], popsala, že nějaké hádky mezi obžalovaným a poškozenou byly od počátku. Viděla u poškozené ovázanou ruku a ta ji řekla, že ji obžalovaný prohodil dveřmi. Ví, že řešili finance a poškozená „musela“ začít pracovat v Německu. Obžalovaného viděla několikrát pod vlivem alkoholu, „na mol“ ale nebyl. Za přítomnosti svědkyně se ale k poškozené nechoval špatně. J [REDACTED] H [REDACTED], byla svědkem toho, jak obžalovaný přijel poškozenou zkontrolovat do práce – objížděl tam parkoviště. Dále poškozené několikrát volal na večírek a ona ji druhý den říkala, že ji nechtěl pustit domů. Další informace pak získala již od poškozené. O tom, že musela obžalovanému odevzdávat výplatu, že ji měl říkat, aby vypadla a hrubě ji nadávat, že ji prohodil dveřmi.
11. Svědek G [REDACTED], podnájemník v nemovitosti užívané obžalovaným a poškozeným si všiml rozbitých dveří do garáže. Slyšel dohadování, ale nerozuměl mu. Bydlí na druhé straně domu. M [REDACTED] K [REDACTED] hodnotil domácnost obžalovaného a poškozené, jako „italskou domácnost“. Občas si u poškozené všiml modřin po těle, na to poškozená reagovala tak, že měla jiný názor než obžalovaný. K [REDACTED] P [REDACTED] otec poškozené, byl svědkem rozmišek, mezi obžalovaným a poškozenou, ale nebylo to nic vážného. Když na dceři viděl modřiny a pořezanou ruku řekla, že se někde bouchla. Bylo na ni vidět, že je „vyplašená“ ale nechtěla o tom mluvit. Již dlouho ji s manželkou říkali, že má jít pryč, ale ona tvrdila, že nemůže kvůli insolvenční. Svěřila se, až když se rozhodla to řešit, že ji obžalovaný párkrát vyhodil na ulici, že ji shodil ze schodů. I vnučka mu často říkala, že táta je na mámu „zlej“. Obdobně vypovídala i G [REDACTED] P [REDACTED], matka poškozené.

12. Nic podstatného k věci neuvedl J. R. mladší. Popsal, že soužití jeho rodičů v prvním manželství obžalovaného bylo normální. Nepamatuje si žádné násilné jednání ze strany otce vůči své matce. S obžalovaným a poškozenou nebydlel, takže o tom nic neví. A. R. první manželka obžalovaného vypověděla, že se s obžalovaným v manželství ani nehádali. Když byl problém, manžel se sebral a odešel z bytu. O týrání poškozené nic neví. Nic významného neuvedl ani R. S., první manžel poškozené. Rozvedli se kvůli neshodám. Následně od roku 2014 bydlí jejich dcera společně s otcem a poškozená o ni nemá žádný zájem. Poškozená jej nožem nebodla, propadl sklem dveří v kuchyni.
13. K. Š. si také nevšimla žádného týrání. Ví jen o neshodách a slovních potyčkách. Poznala, že domácnosti vévodí obžalovaný a musí být po jeho. Modřin si na poškozené nikdy nevšimla.
14. Obžalovaný je ze svého jednání dále usvědčován listinnými a věcnými důkazy, zejména pořízenou fotografií poranění na ruce poškozené, a výtahem komunikace obžalovaného vůči poškozené. Dále usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 2. 2015, jímž bylo schváleno oddlužení dlužníků Mgr. Bc. J. R. a K. R., plněním splátkového kalendáře. Byl to insolvenční soud, který dlužníkům (oběma) uložil povinnost, aby vykonávali přiměřenou výdělečnou činnost a pokud jsou nezaměstnaní, aby usilovali o získání příjmů.
15. Soud dále přehrál nahrávku pořízenou poškozenou. Z té je patrné, že komunikuje obžalovaným, který je pod vlivem alkoholu a řeší s ním to, zda může v domě zůstat. Stejně tak jako obžalovaný, na pořízené nahrávce komunikuje i poškozená s použitím slov, která jsou uvedena ve skutkové větě rozsudku, jimiž se obžalovaný domáhal na poškozené pohlavního styku. Nelze přehlédnout snahu poškozené obžalovaného vyprovokovat k případné agravaci výhrůžek případně snad i násilí. Na straně druhé, komunikace ze strany obžalovaného odpovídá popisu poškozené tak, jak jej uvedla jak v přípravném řízení, tak i před soudem.
16. Ve věci byly dále zpracovány znalecké posudky, které byly se souhlasem procesních stran v hlavním líčení přčteny. Podle znalce z oboru zdravotnictví odvětví sexuologie, obžalovaný netrpěl a netrpí žádnou duševní chorobou ani poruchou. Byl tedy schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání a své jednání ovládnout. Obžalovaný v době páčání trestné činnosti nadužíval alkohol, ale není na něm závislý. Požití alkoholu mohlo mít odbrždžující efekt na jeho jednání. U obžalovaného nelze vyloučit žárlivost. Nebylo navrženo žádné ochranné léčení u obžalovaného. Podle znalky z oboru zdravotnictví odvětví klinická psychologie a psychiatrie, PhDr. Pavly Chodorové a MUDr. Evy Synkové, je poškozená osobností s akcentovanými rysy s tendencí vytváření emočně závislých vazeb, zvýšenou reaktivností a tendencí k manipulaci. Je schopna podat věrohodnou výpověď. Její věrohodnost je mírně snížena kontextem procesu opatrovnického a rozvodového soudu. Nebyly shledány sklony k patologické lhavosti. Nebyl zjištěn syndrom týrané ženy a netrpí žádnou psychickou poruchou způsobenou šetřenými událostmi.
17. Rozsudkem Okresního soudu v Domažlicích ze dne 10. 7. 2019 sp. zn. 13P 162/2018 byla schválena dohoda rodičů (poškozené a obžalovaného o úpravě poměrů nezletilé pro dobu po rozvodu manželství.
18. Po provedeném dokazování dospěl senát nalézacího soudu k závěru, že skutek se stal, tak jak je popsán ve skutkové větě tohoto rozsudku. Pro bližší odůvodnění je třeba uvést, že poškozená v době když obžalovaným uzavřela manželství, měla dluhy a byla v exekuci. Za této situace byla mezi manželi uzavřena dohoda, jak se vyhnout exekučnímu postihu poškozené - tak že mateřská bude zasílána na účet obžalovaného. To potvrdila i poškozená při výslechu v hlavním líčení. Z tohoto důvodu soud pominul při konstrukci skutkové věty pod bodem 1), v obžalobě uvedené, že musela posílat rodičovský příspěvek na účet obžalovaného. Poškozená rovněž při výslechu před soudem uvedla, že do roku 2010 jí shodu s prvopisem potvrzuje: Lenka Holubová

chování obžalovaného vadilo, avšak v té době ještě z něj neměla strach. Z tohoto důvodu podle názoru soudu nelze za takového stavu ani vyjádření obžalovaného, že buď si dítě nechá vzít, nebo ať odejde, považovat nucení poškozené k něčemu v takové intenzitě, že by významně zasahovalo do svobodného rozhodování poškozené. Ohledně hození poškozené na vchodové dveře, pak poškozená uvedla, že k tomu došlo až v roce 2011.

19. Obdobně ve skutku pod bodem 2) skutkové věty soud vypustil to, že byla donucena v důsledku neuspokojivé finanční situace a dluhů z podnikání obžalovaného začít pracovat v SRN. Tato povinnost jí, jak výše uvedeno byla uložena jako jednomu z dlužníků v rámci rozhodnutí insolventního soudu.
20. Poškozená byla ve svých výpovědích konzistentní v tom, že nadřazeným způsobem se k ní obžalovaný choval od uzavření manželství. Nejprve docházelo k ojedinělým incidentům z důvodu žárlivosti obžalovaného, tak jak je popsáno ve skutkové větě pod bodem 1). Chování obžalovaného se stupňovalo od roku 2014 a to v době, kdy byl obžalovaný pod vlivem alkoholu a od konce roku 2016 si obžalovaný na ni vynucoval sex. Tato tvrzení poškozené, týkající se násilného chování obžalovaného nacházejí oporu ve výpovědích H█████, F█████, M█████ a také nezletilé A█████. Někteří ze svědků viděli modřiny, poranění na ruku poškozené, jiným se s tím poškozená v průběhu doby svěřovala. Dcera poškozené a obžalovaného pak slyšela hádky mezi nimi a viděla matku poté, co byla ze strany obžalovaného napadena.
21. Ohledně tvrzení poškozené o tom, že obžalovaný se choval agresivně pod vlivem alkoholu a vynucování si sexu, je toto potvrzováno porízenou nahrávkou. Senát proto nemá žádné pochybnosti o věrohodnosti výpovědi poškozené, byť si je vědom závěrů znaleckého posudku, které hovoří o tom, že poškozená je osobností reaktivní s tendencemi k manipulaci. To je ostatně patrné i z porízeného záznamu, kde (na rozdíl od zajištěné komunikace přes mobilní telefon mezi obžalovaným a poškozenou) nechybí komunikace ze strany poškozené.
22. Pokud jde o svědky, kteří se vyjadřovali k tomu, že obžalovaný byl klidný, zatímco poškozenou hodnotí jako „uštvanější“, je třeba uvést, že i jejich výpověď zapadá do zjištěného stavu. Poškozená je skutečně reaktivní osobností se sklony k impulsivním reakcím. Obžalovaný pak osobou, která je schopna se ovládat. Jak je však patrné z výpovědi poškozené a i ze zpracovaného znaleckého posudku na obžalovaného, požití alkoholu v jeho případě mělo odbrzdňující efekt, neboť v přehrávaném záznamu je zachyceno, že obžalovaný (jeho slovy) komunikuje na stejné úrovni hrubosti jako poškozená a nikterak se nesnaží situaci řešit v klidu. Právě z důvodu sebekontroly obžalovaného a limitované sebekontroly poškozené, se některým svědkům jeví soužití obžalovaného a poškozené jako „Itálie“, na které měla mít hlavní podíl právě poškozená, když obžalovaný to snášel v klidu. Každý ze svědků (s výjimkou nezletilé A█████) však zároveň připustil, že s obžalovaným a poškozenou stýkali jen občasné, v domácnosti s nimi nežili.
23. Pokud jde o námitky obžalovaného, týkající se způsobu šetření jeho trestné činnosti policejním orgánem, je možno mu dát zčásti za pravdu v tom, že policejní orgán v jeho trestní věci vystupoval (alespoň zpočátku) aktivněji než je z dosavadní praxe obvyklé. Konec konců sama poškozená uváděla, že s policistou K█████, řešila nejen jakým způsobem, se má zachovat (snaha vyhnout se trestnímu oznámení odstěhováním se), ale i to, zda je obžalovaný v rámci insolvence na rozdíl od ní nepostižitelný. Je však třeba konstatovat, že podle § 2 zákona o policii ČR č. 273/2008 Sb., je úkolem policie předcházet trestné činnosti. § 10 pak ukládá policistům iniciativu. Jednání policie v této trestní věci tak rozhodně nelze hodnotit jako nezákonné, ale naopak je soud shledává jako jednání v souladu se zákonem o policii, pokud jde o činění úkonů k objasnění jednání obžalovaného.
24. Soud proto uznal obžalovaného vinným tak, jak je uvedeno ve skutkové větě tohoto rozsudku.

shodu s prvopisem potvrzuje: Lenka Holubová

25. Při právním hodnocení jednání obžalovaného soud zjistil, že obžalovaný v bodě 1) skutkové věty opakovaným hrubým ponižováním výčitkami a odhozením manželky na radiátor topení, když v té době s ním sdílela s ním společnou domácnost, týral osobu žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu. Stejně tak i jednáním pod bodem 2, kdy navíc postupně gradovalo jeho násilné jednání proti poškozené v podobě kroucení rukou, chytáním pod krkem, házení na židle, a vynucováním si na ni sexuálního styku. Jednáním pod bodem 3) pak pohrůžkami že ji vyhodí, že bude muset ihned odejít a popsáním násilným jednáním donutil poškozenou k pohlavnímu styku, souloží.
26. Obžalovaný tak úmyslně naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, jednáním pod bodem 1) a 2) skutkové věty tohoto rozsudku. Jednáním pod bodem 3) pak zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
27. Obžalovaný je za spáchanou trestnou činnost ohrožen úhrnným trestem za přísněji trestný zvláště závažný zločin v trvání 2 – 10 let.
28. Při rozhodování o druhu a výši trestu vycházel soud z ustanovení §§ 38, 39, 41, 42 a 43 odst. 1 tr. zákoníku.
29. Stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaného je určován zejména chráněným zájmem, kterým je v tomto případě ochrana rodiny a dětí a dále lidská důstojnost v sexuální oblasti. Obžalovaný svým jednáním oba tyto trestním právem chráněné zájmy narušil a to jednak závažným jednáním vůči poškozené a dále též dobou, po kterou takto jednal.
30. Při zjišťování konkrétní míry intenzity, s kterou obžalovaný porušil zájem chráněný trestním zákoníkem, soud zjistil, že obžalovaný se jednání, za které je stíhán dopouštěl po delší dobu zejména útoky, které byly podrobně popsány ve skutkové větě. Z důkazů provedených při hlavním líčení však bylo rovněž zjištěno, že policejní orgán při konstrukci skutkové věty usnesení o zahájení trestního stíhání a také v návrhu na podání obžaloby, popsal škodlivé jednání obžalovaného nad rámec popisu poškozené. Soud musel též přihlídnout k závěrům znaleckého posudku k osobě poškozené, ze kterého vyplývá, že poškozená má trpí tendencí k vytváření emočně závislých vazeb a též sklon k manipulativnímu jednání. Pokud tedy z nahrávky pořízené poškozenou, bylo zjištěno, že obžalovaný s poškozenou spolu vzájemně komunikovali vulgárním způsobem, tak jak vypověděla poškozená, je to nejen důkaz, který podpořil výpověď poškozené, avšak svědčí to i o tom, že slova užitá při zachycené komunikaci byla „běžným“ slovníkem jak obžalovaného, tak ale i poškozené při společné komunikaci. Soud rovněž přihlédl k tomu, že sama poškozená uváděla, že zpočátku stíhaného jednání, z obžalovaného strach neměla. Jeho chování jí vadilo, ale nebála se jej. Strach z obžalovaného a jeho údajné všemocnosti měla až v době, kdy začalo jednání obžalovaného gradovat. Což bylo v době, kdy se mu přestalo dařit i v podnikání a materiální zajištění společné domácnosti začalo být problematictější. Je tedy otázkou, do jaké míry byla poškozená s obžalovaným proto, že jej měla ráda a chtěla, aby společně umořili splátky v rámci insolvence na straně jedné a do jaké míry ze strachu před jeho „omnipotencí“ a z jeho násilného jednání, jak uváděla při výslechu na policii a před soudem. Tedy jakou měrou se na setrvávání poškozené s obžalovaným podílely obavy z obžalovaného a jakou pak obavy z hrazení dluhů, které za trvání manželství vznikly. Tomu odpovídá i počáteční snaha poškozené, řešit věc bez oznámení policii. Soud rovněž hodnotil míru agrese a násilnického jednání, ze strany obžalovaného vůči poškozené. Stupeň společenské škodlivosti, byl naplněn zejména kroucením rukou, házením poškozenou proti předmětům v domácnosti (barové stoličky, dveře). Jejím škrcením, nikdy však do ztráty vědomí ani dušení poškozené a v jednom případě pak jejím znásilněním, kdy se poškozená následně obžalovanému prakticky vysmála s tím, že mu to ani nejde. Obžalovaný vůči poškozené nepoužil žádné brutálnější násilí, například bitím s pomocí nějakého nástroje, pálení, zavírání v domě, násilnému bránění

styku s okolím, nebo jiné trýznivější zacházení, které rovněž naplňuje skutkovou podstatu týrání osoby ve společném obydlí.

31. Za situace, kdy ani v případech napadení ze strany obžalovaného nebyla nucena vyhledat lékařské ošetření, senát nalézacího soudu považuje za zjištěné, že intenzita, kterou obžalovaný naplňoval skutkovou podstatu trestných činů týrání osoby ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku jednáním pod bodem 1) a 2) skutkové věty rozsudku, sice dosáhla míry škodlivosti trestného činu požadované v § 12 odst. 2 tr. zákoníku, avšak tuto hranici významnějším způsobem nepřesáhla.
32. K obžalovanému bylo zjištěno, že do spáchání trestné činnosti, žil řádným životem. Nemá žádný záznam o přestupkovém jednání a dosud nebyl soudně trestán. Po ukončení služebního poměru podnikal a v době kdy bylo zahájeno trestní řízení, pracoval a i nadále pracuje jako řidič ██████████. Zpráva od zaměstnavatele jej hodnotí velmi kladně. Na dotaz policejního orgánu bylo doplněno, že zaměstnavateli nebylo signalizováno, že by bylo na obžalovaného podáno oznámení pro přestupek a zaměstnavateli na obžalovaného nebyla vznesena žádná stížnost.
33. Jako polehčující okolnosti tak soud hodnotil vedení řádného života obžalovaného, jako přitěžující pak skutečnost, že svým jednáním spáchal více trestných činů.
34. S ohledem na výše uvedené, zejména s přihlédnutím k aktuální situaci, kdy se byli obžalovaný a poškozená schopni dohodnout na úpravě rodičovského styku s nezletilou A██████, má soud zato, že uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody obžalovanému, které s ohledem na dobu páčání trestné činnosti a její závažnost, přicházelo původně v úvahu, by bylo trestem nepřiměřeně přísným. Za situace, kdy i v průběhu trestního stíhání obžalovaného, je schopen se (po té co ukončili společné soužití) s poškozenou dohodnout ohledně péče nezletilé, lze nyní hodnotit trestnou činnost jako sice závažné selhání obžalovaného, které však i přes dobu trvání, lze hodnotit jako výjimečné v jinak řádném vedení života. Vliv na toto selhání mohla jak ztráta významného postavení obžalovaného u policie, tak i jeho selhání v podnikání.
35. Soud proto, aby neprohluboval krizi obžalovaného navíc i blokování styku s jeho dcerou, přistoupil k uložení pouhé pohrůžky trestem.
36. Obžalovanému byla uložena pohrůžka při samé spodní hranici trestní sazby v trvání tří roků, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Maximálně možná délka uložené zkušební doby i hrozba trestu by měla být pro obžalovaného dostatečným varováním, aby se napříště vyvaroval dalšího páčání trestné činnosti či jiného protiprávního jednání ať již vůči poškozené nebo jinému a zvažoval požívání alkoholických nápojů, které podle výsledků dokazování mají u něj skutečně odbrzdňující účinek.
37. K úvaze o možnosti ukládání kombinace trestů, společně s peněžitým trestem nutno uvést, že obžalovaný (stejně jako poškozená) jsou v současné době v insolvenčním řízení. Uložení peněžitého trestu by tak komplikovalo nejen povinnost obžalovaného hradit splátkový kalendář, ale nepřímou by dopadlo též na poškozenou, která je spoludlužnicí. Soud proto k uložení peněžitého trestu nepřistoupil a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Domažlicích. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Plzni. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož

i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené soudem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Domažlice 12. července 2019

Mgr. Milan Anderle, v. r.
předseda senátu